

AUTOGESTIÓ a ST. HILARI

Diuen que la unió fa la força. Els treballadors de l'empresa ARTIMOBLE, des de fa més de cinc mesos, ens ho estan demostrant. És un exemple que cal seguir de prop, no per curiositat, sinó per la importància que com a alternativa econòmica i social representa per a tot un poble que està davallant en temps de crisi. Estem parlant, ni més ni menys, de cooperativisme o autogestió. Deixem, però, que siguin els mateixos treballadors que ho expliquin.

Per: TERRA

És una empresa com una altra. Al menys, fins ara. L'eufòria de la torneria ja fa temps que ha passat, i, sembla, segons les perspectives de l'economia mundial, que serà difícil que es torni a repetir. Tot comença un bon dia quan te'n adones compte de que els costos pujen i els ingressos disminueixen. Després, la "cançoneta" té la mateixa tonada per tothom: crisi-crisi-crisi. A partir d'aquí comença la processó: deutes als proveïdors, retràs del pagament dels salaris als treballadors, les comandes es serveixen tard, manca de matèria prima, Finalment, arriba l'atur amb llur carnet, la filera dels impagats s'augmenta, ...

Tot i que els treballadors que avui hem entrevistat hagin vessat idèntica il·lusió abans que ara, les causes de l'estrèpit que tenien que acceptar no diferien en absolut de la "cançoneta" que avui en dia s'escolta per arreu.

"El "jefe" no podia tot sol, saps. L'inversió era molt gran degut a que es va mecanitzar gairebé tota l'empresa i, en contrapartida, els clients no complien les clàusules de pagament. Perquè per raons d'absentisme laboral no hi ha res de res. Nosaltres sempre ens hem adaptat a les circumstàncies de treball que l'empresa s'ha vist abocada". I aquí comença l'aventura, aquesta mar d'inconvenients i de tragèdies que és aixecar una empresa hipotecada.

Com s'arriba a l'autoqestió

Arribar a l'atur no agrada gairebé a ningú. Ells, tampoc en són una excepció. Per això, varen decidir entre tots els treballadors assumir un mal moment, una mala gestió, una crisi general. Acordaren, empresa i treballadors, iniciar els tràmits legals per fundar una cooperativa. L'esperança s'anava consolidant però, també, els impediments oficials anaven bandejant les forces per aconseguir un salari digne i suficient.

"A través d'un gestor vam tramitar uns estatuts de cooperativa a la Generalitat i, d'allí, a Madrid. Això era a principis de juliol i fins a finals de novembre, mitjançant la Delegació de Treball a Girona, no n'hem rebut una confirmació oficial. Mentrestant, teniem que sufragar el dèficit adquirit per l'anterior empresa amb aportacions d'hores de treball i, sobre tot, amb molt esforç personal. Després quan ens ha arribat la confirmació oficial, hem fet una escriptura pública com qualsevol empresa. També, si abans es responia personalment, ara l'escriptura és la que ho avala tot".

De les entitats oficials, més valdria no parlar-ne gaire. Deixem, però, que siguin ells mateixos que ens ho expliquin:

"Sobre el paper hi ha ajut, però és llarg i difícil i llarg d'aconseguir, lo qual et dona l'impressió que l'Estat no vol ajudar a aquest tipus